

(¹⁵⁰/1866). Paa Foranledning af Bygnings-commissionen havde Communalbestyrelsen indhentet Erklæring fra Sundhedscommissionen om, under hvilke Betingelser den meddeelte Tilladelse til at drive Slakteri. Sundhedscommissionen havde derefter i Skrivelse af 21de Februar 1867 ytret Følgende:

Naar Sundhedscommissionen tillader No-gen at drive Slakteri her i Byen, opstiller den den almindelige Betingelse, at vedkommende Slagter skal underkaste sig de Forskrifter, som Sundhedscommissionen i hvert enkelt Tilfælde efter de locale og øvrige i Betragtning kommende Forhold finder sig foranlediget til at anordne, og at Tilladelsen bliver tagen tilbage, jørsaavidt disse Forskrifter ikke skulde blive iagttagne. Selve Forskrifternes Indhold retter sig efter de i hvert enkelt Tilfælde forekommende særegne Omstændigheder.

Mødet 7. Marts 1867.

(⁴⁴/1867). Overeensstemmende med Beboernes under 29de Januar indgivne Andragende besluttedes det at forandre Gaden „Dustervigs“ Navn til „Bølden“ og derom at udstede en Declaration, som ved Tinglæsning og Bekjendtgørelse gennem Stiftstidenden bragtes til almindelig Kundskab.

(³⁹/1867). Fra Stiftamtet var fremsendt en Skrivelse hvorved Randers Amt begjærede re-funderet et Beløb, der var betalt Randers Sygehuus for Cuur og Pleie af en syphilitisk Patient, som efter først at have konsuleret en practiserende Læge i Aarhus, uden For-

anledning fra Lægen eller nogen af Autori-teterne, havde begivet sig hertil til Randers og forlangt at blive optaget paa Sygehuset der; i denne Anledning oplyste Directionen for Sygehuset i Skrivelse af 26de Februar, at der efter Indretningsministeriets Resolutioner af 19de November 1863 og 21de December s. A. ikke paalaae Aarhus Commune nogen For-pligtelse til at refundere de store Udgifter, lige-som man heller ikke tidligere uden under ganske særegne Omstændigheder havde erholdt lignende Udgifter dækkede af Randers Amt og i det foreliggende Tilfælde var der saameget mindre Grund til at fravige Reglerne som den Paa-gældende var hjemmehørende i Randers Amt.

Man besluttede at svare Stiftamtet i Over-censstemmelse hermed.

(¹³²/1866). Under 31te October 1866 var til Communalbestyrelsen indkommen et Forslag fra Borgemeesteren og Råd om at sammen-smelte de forskjellige Samlinger, der findes her i Byen: Oldkammeret, Malerisamlingen etc. til eet Musæum. Der blev i den Anledning i Mødet den 8de November nedsat et Udvalg (Borgemeesteren, Lissberg, Aagaard, Drum og Gamst), som efter at have drøjet Sagen i Forening med Stiftamtmand Dahl, Professor Ingerslev, Stiftsphysicus Weis og Overlærer Ersløv, under 6te Marts indstillede, at Com-munen til Locale for det eventuelle Musæum skulde kjøbe Gaarden Nr. 1 d paa Kannifegade, der kunde erholdes mod en ringe contant Ud-betaling og omtrent vilde kunne indbringe Ren-terne af Kjøbesummen, naar nederste Etage udleiedes og ikkun den øverste anvendtes til

Samlingerne. De til Musæets Oprettelse og Vedligeholdelse fornødne Pengemidler burde efter Committeeens Formenting søges tilveiebragte dels ved frivillige Bidrag fra Byens og Omegnens Beboere, dels ved et bestemt aarligt Tilskud fra Communen, der skulde være Eier af Musæet. Under Sagens Behandling i Communalbestyrelsen blev det næsten eenstemmig erkjendt, at det vilde være meget ønskeligt, om der her i Byen kunde blive oprettet et Musæum, der ikke blot skulde optage de allerede forhaandenværende Samlinger, men ogsaa indeholde Industrigjenstande, Prøver af Landvæsenproducter o. s. v.; derimod havde nogle Medlemmer Betænkelighed ved paa en Tid, da store nye Anlæg stillede betydelige Fordringer til Communens Kasse, at begynde paa et Foretagende, der ikke blot vilde medføre en Udgift i Diebliffet, men formeentlig siden stadig føre til nye Bekostninger, om hvis Størrelse der nu ikke kunde have nogen begrundet Mening, og som det vilde være vanskeligt at komme bort fra, naar man først havde stillet sig i det af Committeeen foreslaaede Forhold til Musæet, det maatte desuden befrygtes, at de Pengemidler, man vilde kunne raade over til Musæet, ikke vilde blive tilstrækkelige til at Foretagendet kunde faae nogen virkelig Betydning; skulde Samlingerne for en væsentligere Deel søges dannede ved hvad der kunde overlades fra Hovedstadens Musæer, vilde man rimeligvis kun erholde mindre værdifulde Sager. Andre Medlemmer formeente, at da Eierne af Bygningen, der i sin Tid havde kjøbt den for uden Avance at overlade Communen den til et nyttigt Diemed, ikke vilde beholde

den længere og kunde faae Mere for den af Andre, end de forlangte af Communen, burde man gribe den givne Leilighed og ikke vente indtil Samlingerne blev større, saameget mere som de snarere kunde ventes forøgede, naar Bygningen først var erhvervet og Communen derved havde taget Sagen i sin Haand; da det foreløbig kun var Planen at kjøbe Gaarden, men Spørgsmaalet om Communens aarlige Tilskud først vilde foreligge, naar Budgettet for 1868 skulde behandles, kunde man, hvis Sagen til den Tid ingen Fremgang havde havt trække sig tilbage uden noget Tab, og da det ikke var Meningen, at Communen fremtidig skulde yde Musæet Andet end et een Gang for alle fastsat aarligt Tilskud, vilde den ikke komme til at udrede Mere, end man kunde overse; Transporten af Sager fra Kjøbenhavn vilde ikke blive saa betøstelig som man frygtede, og det havde allerede viist sig, at det, man kunde erholde fra de kjøbenhavnske Musæer ikke blot var værdiløse Ting. Under den i Mødet den 14de Mars fortsatte Discussion blev det fra Modstandernes Side ytret, at hele Planen til Musæets Oprettelse var altfor lidt gjennemarbejdet til at man derefter kunde indlade sig paa et saa storartet Foretagende, der laae de communale Diemed fjernt; andre Foretagender, som Communen nødvendig maatte gennemføre, vilde gjøre det fornødent at paalægge Skatteyderne saa store Byrder, at man ikke nu burde forspilde deres Tillid ved at bevilge Penge i et Diemed som det omspurgte. Efterat det var bleven oplyst, at man ikke kunde vente, at Amtsraadet vilde være Medeier af Musæet, blev det af Forslagets Forvarere paany frem-

hævet, hvad Betydning Musæet vilde kunne faae, og hvilke ubetydelige Offre der krævedes af Communen, hvorefter der først afflemtes over et Vædringsforslag, som gik ud paa, at Communen skulde kjøbe Gaarden Nr. 1 d. og i et Aar holde den disponibel for Musæumscomiteen, men atter afhænde den, naar Comiteen efter Fristens Udløb ikke var i Besiddelse af Midler til at oprette og ved en rimelig aarlig Understøttelse af Byen at vedligeholde et Musæum. Dette Forslag blev forkastet, hvorefter det nedfattede Udvalgs Forslag blev sat under Afstemning og ligeledes forkastet med 15 Stemmer mod 7.

Mødet 14. Marts 1867.

(^{111/1866}). Efter Indstilling fra Veis- og Forskjønnelsescomiteen besluttede Communalbestyrelsen ikke for Tiden at bevilge et Andragende fra Restaurateur Haagensen om at faae Leiecontracten angaaende Vennelyst, der udløber 1869, fornyet, men derimod at approbere en mellem den nævnte Comitee og Hr. Haagensen afsluttet Overenskomst om at han skulde udføre forskjellige Forbedringer ved Lystlunden, mod at fritages for at erlægge Leieafgift for 1867 og erholde Udbyttet af en paatænkt Auction over endeel Træer, der skulde ryddes.

Til i Forening med Brandcapitainen at føre Tilsyn med Udgifterne ved Brandvæsenet nedfattes en Comitee bestaaende af Holm, Wisling og Baes.

Mødet 16. Marts 1867.

(^{51/1867}). Efter Forslag fra Baes besluttedes det at lade afholde Licitation over Anbringelsen af en ny Badstestaaende ved Mindebroen istedenfor den ældre, der var bortdrevet af Strømmen.

(^{164/1866}). I Mødet den 20de December 1866 nedfattes en Comitee bestaaende af Nørsk, Borgemeesteren, Broge, Holm og Gamst til at overveie, om der burde søges oprettet en Sygeforening for Arbejderklassen. Fra denne Comitee var indsendt Forslag til Oprettelsen af en saadan Forening paa Grundlag af de samme Love, som gjælde for den i 1863 stiftede Sygeforening for Haandværkere og Fabrikarbeidere, med hvilken Comiteen troede det ønskeligt at den nye Forening i Tidens Løb sammensmeltedes, medens man ikke havde anseet det for rigtig, nu at søge Foreningen af 1863 udvidet saaledes, at den ogsaa optog Arbejderklassen; Comiteen indstillede, at der gaves den nye Forening Tilfagn om en aarlig Understøttelse af Communens Kasse, og at der tilstodes Medlemmerne samme Skattefrihed, som er forundt de bestaaende Sygeforeningers Medlemmer. Efter at det var bleven oplyst, at der ikke er givet disse noget udtrykkelig Tilfagn om Skattefrihed, men at Communalbestyrelsen har fulgt den Regel, at bevilge dem Skatte-Eftergivelse, naar de kun ere ansatte til een Tagt, hvilken Regel selvfølgelig ogsaa vilde blive anvendt med Hensyn til den nye Forenings Medlemmer, billigedes det eenstemmig, at man forsøgte Oprettelsen af en Sygekasse